

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๐/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕ /๒๕๕๔

วันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๖๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๓๐๕ (๑) หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายประมุท สุตะบุตร) เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

นายประมุท สุตะบุตร ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองในคดีหมายเลขดำที่ ๕๘/๒๕๔๓ และหมายเลขแดงที่ ๑๓๗๘/๒๕๕๐ โดยฟ้องว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

- ๒ -

เรื่อง การสมัคร หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกบุคคลที่ควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ และเรื่อง บุคคลที่สมควร
ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๖
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์
ต่อศาลปกครองสูงสุด

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องโต้แย้งว่า
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ บัญญัติให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการ
โทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) และมาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
โดยบัญญัติให้ผู้สมัครเป็นกรรมการต้องเป็นผู้มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานตามมาตรา ๗ และมาตรา
๔๗ ตามลำดับ โดยมาตรา ๗๕ บัญญัติให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานธุรการ
ในการสรรหาและคัดเลือกกรรมการทั้งสองคณะนั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๗ และมาตรา ๓๐๕ (๑) ซึ่งมีเจตนารมณ์สำคัญที่ต้องการให้มีองค์กรของรัฐ
ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคมซึ่งเป็นอิสระเพียงองค์กรเดียว โดยที่บทกเว้นการตรากฎหมายจัดตั้งองค์กร
ดังกล่าวได้ล่วงพ้นกำหนดระยะเวลา ๑๘๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ (๑) ไปแล้ว จึงส่งผล
ให้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๘๘ ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖
และเป็นอันใช้บังคับมิได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งพร้อมด้วยความเห็นเช่นว่านั้น
ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

- ๓ -

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๗๕ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีนี้ ข้อโต้แย้งของจำเลยเป็นกรณีต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และยังไม่เคยมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดจึงส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องใช้บังคับอยู่ในวันที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย หรือคงหลักการเดิมไว้ในกฎหมายฉบับใหม่ที่ตราขึ้นให้ใช้บังคับแทนกฎหมายฉบับเดิม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๘ ก วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” และมาตรา ๓ บัญญัติว่า “ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓” เมื่อพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓

- ๔ -

โดยมิได้คงหลักการเดิมของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๖๕ ไว้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจหยิบยกบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ถูกยกเลิกไปแล้วและไม่ได้คงหลักการเดิมตามประเด็นที่โต้แย้งไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับใหม่มาวินิจฉัยว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ได้อีกต่อไป จึงไม่รับคำโต้แย้งในส่วนนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

ส่วนประเด็นคำโต้แย้งที่ว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๓๐๕ (๑) หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓ แต่ยังคงหลักการเดิมไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๘ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดจะต้องใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดีและยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) จึงมีคำสั่งรับคำร้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปมีว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ได้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง หรือไม่

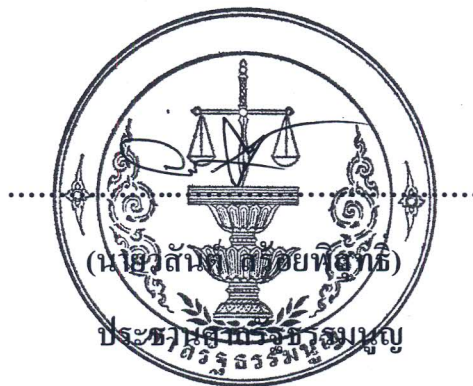
พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และขั้นตอนการแต่งตั้งกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) และกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ไว้เช่นเดียวกันก็ด้วยประสงค์จะได้บุคคลผู้มีคุณวุฒิ วิทยุติ และมีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ เป็นที่ยอมรับนับถือตลอดจนไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้ง และเป็นการสอดคล้องกับหลักความชอบด้วยกฎหมายของการเข้าสู่ตำแหน่ง จึงไม่มีมูลกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ ส่วนประเด็นที่ว่า การตรากฎหมายจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ได้ล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ (๑) แล้ว จึงส่งผลให้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๘๘ เป็นอันใช้บังคับมิได้ นั้น เห็นว่า การกำหนดกรอบเวลาให้ฝ่ายนิติบัญญัติตรากฎหมายจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา นั้น เป็นเพียงการกำหนดกรอบเวลาของการบังคับใช้บทเฉพาะกาลเท่านั้น มิใช่เป็นระยะเวลาเร่งรัดให้มีการตรากฎหมายจัดตั้งองค์กรดังกล่าว เนื่องด้วยกระบวนการตรากฎหมายนั้นเป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติที่สามารถเสนอกฎหมายตามกระบวนการทางนิติบัญญัติและระยะเวลาที่สมควรและเหมาะสม

- ๖ -

การกำหนดบทเฉพาะกาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ (๑) ก็มีใช้บทบัญญัติที่มีหลักการเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัตินั้นให้สิ้นผลการบังคับใช้แต่อย่างใด บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวไม่มีมูลกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๓๐๕ (๑) คำโต้แย้งของผู้ร้องในส่วนนี้จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง และไม่เป็นประโยชน์แก่คดีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัย ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

- ๓ -

(คำสั่งที่ ๕๐/๒๕๕๕)

(นายจรูญ อินท์จาร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)

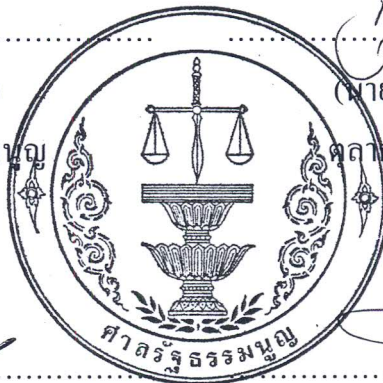
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไช้มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ